

ลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษพ้องเสียงในภาษาไทย

รัชตพล ชัยเกียรติธรรม¹

บทคัดย่อ

ลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษพ้องเสียงในภาษาไทยปรากฏ 2 ลักษณะ คือ การพ้องเสียงที่เกิดจากการถ่ายทอดศัพท์ต้นทาง และการพ้องเสียงที่เกิดจากการตัดคำ ซึ่งสาเหตุเกิดจากระบบเสียงของคำยืมภาษาอังกฤษบางเสียงไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย จึงทำให้ผู้ใช้ภาษาไทยไม่สามารถออกเสียงตามระบบเสียงของคำยืมภาษาอังกฤษเดิมได้ แต่ได้ออกเสียงคำยืมภาษาอังกฤษตามระบบเสียงที่มีอยู่ในภาษาไทย จึงกลายเป็นคำยืมภาษาอังกฤษพ้องเสียงในภาษาไทยที่ใช้สื่อสารกันทั่วไป

คำสำคัญ: คำยืมภาษาอังกฤษ, คำพ้องเสียง, คำพ้องเสียงภาษาไทย, คำยืมภาษาอังกฤษพ้องเสียง

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ
ที่อยู่: 36/2 ซอย 7 ถนนอาร์กซ์ ตำบลพระสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200
E-mail: meebearxiong@gmail.com

The Use of Homophones from English Loan Words in Thai Language

Rathchataphol Chaikiattitham¹

Abstract

Thai homophones, when originated from English loan words, can be divided into two categories: adaptive homophones and non-adaptive homophones. A phonetically identical to a loan word is a result of the alteration of the original English words by which some parts have been eliminated, generating the same pronunciation according to the Thai system. A non-phonetically identical to a loan word (resulting from sound modification), on the other hand, results from a direct use of the English words, but they are pronounced according to the Thai system. Homophonic use in Thai of the English loan words comes from the fact that the alphabetical pronunciation system of the Thai language is unable to provide the same sound as originally produced by the language of origin. Thus, some of the English loan words are used as homophones in Thai to facilitate their use according to the Thai system.

Keywords: English loan words, homophonic words, homophonic thai words, homophones
English loan words

¹ Assistant Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Payap University
Address: 36/2 Soi 7 Arak Road, Phrasing, Muang District, Chiang Mai 50200
E-mail: meebearxiong@gmail.com

บทนำ

การติดต่อสื่อสารจำเป็นอย่างยิ่งต้องใช้ “ภาษา” เป็นเครื่องมือสื่อกลางถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกของมนุษย์จากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่ง ทั้งในสังคมเดียวกันและสังคมที่แตกต่างกัน ฉะนั้นเมื่อสังคมหนึ่งติดต่อกับอีกสังคมหนึ่ง จำต้องมีการเรียนรู้ภาษาของสังคมอื่นที่ไปติดต่อดตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เพื่อเกิดความเข้าใจในภาษาซึ่งกัน และเมื่อมีการติดต่อสร้างความสัมพันธ์กันมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ย่อมทำให้เกิดการหยิบยืมภาษามาใช้ในสังคมของตนได้เช่นกัน ดังที่ พงศ์ไพบูลย์ (2544 : 14) และ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2549: 60) มีความเห็นสอดคล้องกันสรุปได้ว่า ภาษาทุกภาษาย่อมมีคำภาษาอื่นเข้าไปปะปน เพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร สื่อความคิดของมนุษย์ และภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง การถ่ายทอดหยิบยืมกันไม่เป็นสิ่งเสียหายแต่ประการใด กลับจะทำให้ภาษามีคำใช้มาก สะดวกในการสื่อความหมายกัน ทั้งทำให้ภาษาเจริญงอกงามขึ้น ทำให้ภาษาเติบโตขึ้นและมีคำใช้มากขึ้นที่สามารถใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นด้านต่าง ๆ ได้

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาตะวันตกที่ภาษาไทยนำมาใช้ปะปนกับภาษาอื่นมากที่สุด ทั้งยังมีอิทธิพลอย่างมากต่อภาษาไทย รองจากภาษาบาลี-สันสกฤต จนอาจจะกล่าวได้ว่า ไม่มีวันใดที่ผู้ใช้ภาษาไทยไม่ได้ใช้คำภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษของผู้ใช้ภาษาไทยในปัจจุบันมีเป็นจำนวนมากถึง 17 ลักษณะ ได้แก่ คำยืมคงเดิม คำยืมแปรเสียง คำยืมซ้อนคำ คำยืมซ้ำคำ คำยืมพวนคำ คำยืมสลับโครงสร้างคำ คำยืมเติมคำประสมคำ คำยืมย่อคำ คำยืมตัด-เพิ่มเสียงพยางค์ คำยืมแปลงเสียงลง

ท้าย คำยืมกลายความหมาย คำยืมพ้องเสียง คำยืมกลุ่มคำคล้องจอง คำยืมเต็มสร้อยคำ คำยืมแปลคำตามคำไทย คำยืมกลืนเสียงคำ และคำยืมสนธิคำ (ชัยเกียรติธรรม, 2556: บทคัดย่อ)

จากลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในภาษาไทยได้อย่างหลากหลายดังกล่าว พอสะท้อนให้เห็นว่า ปัจจุบันผู้ใช้ภาษาไทยนิยมใช้ภาษาอังกฤษปะปนกับภาษาไทยอย่างกลมกลืนกับภาษาปลายทาง ไม่เคร่งครัดกับเสียงในภาษาต้นทาง จนเกิดลักษณะคำยืมพ้องเสียงขึ้น คำยืมพ้องเสียงเป็นคำที่มีความหมายแตกต่างกันตามรูปศัพท์ และออกเสียงแตกต่างกันในภาษาต้นทาง แต่นำมาใช้ในภาษาไทยและออกเสียงเดียวกัน

ลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษพ้องเสียงในภาษาไทย

1. การพ้องเสียงที่เกิดจากการถ่ายทอดศัพท์ต้นทาง

คำเดิมแต่ละคำออกเสียงไม่เหมือนกัน แต่เนื่องจากระบบเสียงในภาษาไทยแตกต่างกับระบบเสียงของภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้ใช้ภาษาไทยออกเสียงเช่นเดียวกับเจ้าของภาษาไม่ได้ จึงทำให้เกิดการพ้องเสียงคำยืมในภาษาไทยกรณีไม่มีการตัดคำมีจำนวนเสียงพยางค์เท่ากัน โดยเป็นการศึกษาจากรูปเขียนต่าง ๆ ดังนี้

ก๊อก (cock) - ก๊อก (cork)

“ก๊อก” (cock) หมายถึง น. เครื่องเปิดปัดน้ำจากท่อหรือภาชนะ, กลยุทธ์ วิธีการเทคนิค (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553: 7) ส่วน “ก๊อก” (cork) หมายถึง น. เรียกเปลือกไม้โอ๊กซึ่งใช้ทำจุกปิดปากขวดเป็นต้น (มติชน, 2547: 63)

ก๊ิบ (clip) - ก๊ิฟต์ (gift)

“ก๊ิบ” (clip) หมายถึง น. ที่หนีบผมทำด้วยโลหะหรือพลาสติกเป็นต้น สำหรับบังคับผมให้อยู่ในลักษณะที่ต้องการหรือเพื่อประดับตกแต่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 131) ส่วน “ก๊ิฟต์” (gift) หมายถึง น. พรสวรรค์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 127)

คอร์ด (chord) - คอร์ท (court)

“คอร์ด” (chord) หมายถึง น. เส้นตรงที่เชื่อมจุด 2 จุดบนเส้นโค้งใด ๆ, กลุ่มเสียงที่ประกอบด้วย 3 เสียงขึ้นไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 248) “คอร์ท” (court) หมายถึง น. สนามเล่นกีฬาบางประเภท เช่น เทนนิส เป็นต้น, ที่พักอาศัยเป็นอาคารวงแหวนแบ่งเป็นห้อง ๆ มีลานนอกประสงค์เป็นส่วนรวม (มติชน, 2547 : 177)

โค้ด (code) - โค้ช (coach)

“โค้ด” (code) หมายถึง น. รหัส (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554 : 34) ส่วน “โค้ช” (coach) หมายถึง น. ครูที่ฝึกนักกีฬา นักวิ่ง เป็นต้น เพื่อเข้าแข่งขันหรือเข้าประกวด, ก. แนะนำ ฝึกสอน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 37)

จอย (joy) - จอย, จอยน์ (join)

“จอย” (joy) หมายถึง ว. สนุกสนาน, รื่นเริง (มติชน, 2547 : 220) ส่วน “จอยน์” (join) หมายถึง ก. เข้าร่วมกิจกรรมด้วยกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 41)

ช็อก (shock) - ชอล์ก (chalk)

“ช็อก” (shock) หมายถึง น. สภาวะที่ร่างกายเสียเลือดจนความดันต่ำมาก หรือถูกกระทบจิตใจอย่างรุนแรง หรือถูกกระแสไฟฟ้าไหลผ่าน เป็นต้น จนทำให้เป็นลมหรือหมดสติในทันที (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 362) ส่วน “ชอล์ก” (chalk) หมายถึง น. ชอล์กชนิดหนึ่งประด้วยแคลเซียมคาร์บอเนต มีสีเทาปนอยู่

เล็กน้อย เกิดขึ้นตามธรรมชาติโดยการรวมตัวของหินปูนจากซากสัตว์ พืช และเปลือกหอยในทะเล สิ่งที่ยื่นกระดานดำ มีลักษณะเป็นแท่งสีขาวทำจากแคลเซียมซัลเฟต ซึ่งได้จากเกลือ जिद หรือยิปซัมผสมน้ำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 364)

ชาร์จ (charge) - ชาร์ต (chart)

“ชาร์จ” (charge) หมายถึง ก. คิตราคา, พุงเข้าใส่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 44 - 49) ส่วน “ชาร์ต” (chart) หมายถึง น. แผนภาพที่แสดงข้อมูลเชิงปริมาณของเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจเป็น รูป แท่ง วงกลม หรือเป็นเส้น เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554 : 42)

ชีต (sheet) - ชีส (cheese)

“ชีต” (sheet) หมายถึง น. เอกสาร, เอกสารประกอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 269) ส่วน “ชีส” (cheese) หมายถึง น. เนยแข็ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 51)

แช็ป (shape) - เชฟ (chef)

“แช็ป” (shape) หมายถึง น. รูปร่าง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553: 57) ส่วน “เชฟ” (chef) หมายถึง น. พ่อครัวใหญ่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 51)

ซอร์ซ (source) - ซอส (sauce)

“ซอร์ซ” (source) หมายถึง น. แหล่ง, แหล่งข้อมูล, แหล่งข่าว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 277) ส่วน “ซอส” (sauce) หมายถึง น. เครื่องปรุงรส มีลักษณะเหลวหรือค่อนข้างข้น ใช้จิ้มหรือปรุงอาหารเพื่อให้มีรสชาติดีขึ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 379)

เซ็น (sign) - เซ็นต์ (cent) - เซนต์ (saint)

“เซ็น” (sign) หมายถึง ก. ลงลายมือชื่อ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 404) ส่วน “เซนต์”

(cent) หมายถึง น. หน่วยย่อยเงินตราของบางประเทศ มีอัตรา 100 เซ็นต์เท่ากับ 1 เหรียญ และ “เซนต์” (saint) หมายถึง น. นักบุญในคริสต์ศาสนา เช่น เซนต์ปีเตอร์ เซนต์จอห์น (มติชน, 2547 : 291)

เซฟ (save) - เซฟ (safe)

“เซฟ” (save) หมายถึง ก. เก็บออมไว้, ประหยัด, รับลูกบอล, บันทึกข้อมูลในระบบดิจิทัล แหล่งข่าว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 41 - 42) ก. เก็บ ประหยัด ออม, ป้องกัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 260) ส่วน “เซฟ” (safe) หมายถึง ก. ทำให้ปลอดภัย, น. ตู้นิรภัย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 42)

เทสต์ (taste) - เทสต์ (test)

“เทสต์” (taste) หมายถึง น. รสนิยม, รสนิยมดี ส่วน “เทสต์” (test) หมายถึง ก. สอบย่อย, ทดลอง, ทดสอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 88 - 89)

เทสเตอร์ (taster) - เทสเตอร์ (tester)

“เทสเตอร์” (taster) หมายถึง น. คนชิมอาหาร ส่วน “เทสเตอร์” (tester) หมายถึง น. ตัวอย่าง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 292, 294)

นอต (knot) - นอต (nut)

“นอต” (knot) หมายถึง น. หน่วยแสดงความเร็วของสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามระบบการเดินเรือ มีค่าเท่ากับ 1 ไมล์ทะเลต่อชั่วโมง ส่วน “นอต” (nut) หมายถึง น. เครื่องตรึงหรือขันสิ่งอื่นให้แน่นประกอบด้วยแท่งและแป้นโลหะ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 611)

บูต (boot) - บูธ (booth)

“บูต” (boot) หมายถึง น. รองเท้าหุ้มขั้วขึ้นมาถึงกลางน่องหรือใต้หัวเข่า, รองเท้าทำด้วยยางหรือพลาสติกหุ้มขั้วขึ้นมาถึงกลางน่องหรือ

ใต้หัวเข่า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 68) ส่วน “บูธ” (booth) หมายถึง น. ชุมนหรือร้านขนาดเล็กที่จำหน่ายสินค้าในงานแสดงสินค้า เป็นต้น, ชุมนอาหารที่จัดในงานเลี้ยง, ช่องที่จัดไว้เฉพาะคนในห้องปฏิบัติการทางภาษามืออุปกรณ์สำหรับฝึกปฏิบัติ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 73)

เบส (base) - เบส (bass)

“เบส” (base) หมายถึง น. สารเคมีซึ่งทำปฏิกิริยากับกรด แล้วให้ผลเป็นเกลือหรือเกลือกับน้ำเท่านั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 683) ส่วน “เบส” (bass) หมายถึง น. เครื่องดนตรีสากลอย่างหนึ่ง รูปร่างไวโอลิน แต่ใหญ่กว่ามาก ต้องยืนตีมีเสียงทุ้มต่ำ (มติชน, 2547 : 509)

แบน (ban) - แบนด์ (band)

“แบน” (ban) หมายถึง ก. ห้ามหรือไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือจำหน่าย เป็นต้น, ต่อต้าน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 103) ส่วน “แบนด์” (band) หมายถึง น. วงดนตรี, วงดุริยางค์ (มติชน, 2547 : 513)

โบท (boat) - โบท (both)

“โบท” (boat) หมายถึง น. ชื่อเรือเล็กที่เป็นส่วนอุปกรณ์ของเรือเดินทะเลขนาดใหญ่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 688) ส่วน “โบท” (both) หมายถึง น. ชายรักร่วมเพศที่แสดงบทบาททางเพศเป็นชายหรือหญิงก็ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 104)

โพส (pose) - โพสต์ (post)

“โพส” (pose) หมายถึง ก. แสดงท่า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 226) ส่วน “โพสต์” (post) หมายถึง น. ข้อความหรือภาพไว้บนเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553: 118) น. ตำแหน่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข.: 227)

ฟิว (feel) - ฟิวส์ (fuse)

“ฟิว” (feel) หมายถึง น. อารมณ์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 121) ส่วน “ฟิวส์” (fuse) หมายถึง น. อุปกรณ์ไฟฟ้าชนิดหนึ่ง ลักษณะเป็นโลหะเจือที่มีขีดหลอมตัวต่ำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 860)

แฟลช (flash) – แพลต (flat)

“แฟลช” (flash) หมายถึง น. ไฟวาบ แสงใช้กับกล้องถ่ายรูป (มติชน, 2547 : 647) ส่วน “แพลต” (flat) หมายถึง น. ห้องชุด ตามปกติประกอบด้วยห้องนอน ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องน้ำ พร้อมอยู่ในชั้นเดียวกันและรวมอยู่ในตึกหลังใหญ่ สำหรับอยู่อาศัยหรือให้เช่า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 862)

ม็อบ (mob) - ม็อบ (mop)

“ม็อบ” (mob) หมายถึง น. กลุ่มคนจำนวนมากที่รวมตัวกันเพื่อประท้วง เรียกร้อง หรือแสดงความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งให้สังคมรับรู้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 125) ส่วน “ม็อบ” (mop) หมายถึง น. อุปกรณ์ทำความสะอาดพื้น มีด้ามยาว ส่วนปลายมีผ้าหรือด้ายดิบเป็นต้น, ก. ทำความสะอาด, ถูพื้นให้สะอาด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 125 - 126)

เมา, เมาท์ (mouth) - เมาส์, เมาส์ (mouse)

“เมา” “เมาท์” (mouth) หมายถึง ก. พูดคุยกันมักเป็นเรื่องไร้สาระ, พูดนินทา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 130) ส่วน “เมาส์” “เมาส์” (mouse) หมายถึง น. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสั่งงานคอมพิวเตอร์ มีลักษณะคล้ายตัวหนู มีอุปกรณ์ส่งสัญญาณไปยังที่คอมพิวเตอร์เพื่อบังคับเครื่องหมายถึงชี้ตำแหน่งที่จะทำงานให้เคลื่อนที่บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก.: 125 - 126)

เลน (lane) - เลนส์ (lens)

“เลน” (lane) หมายถึง น. ช่องทางที่กำหนดให้รถวิ่งในถนน, ลักษณะนามใช้เรียกชื่อทางที่กำหนดให้รถวิ่งในถนน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 147) ส่วน “เลนส์” (lens) หมายถึง น. วัตถุโปร่งใสซึ่งมีพื้นผิวหน้าเป็นผิววนหรือเว้า โดยทั่วไปมักทำด้วยแก้ว มีสมบัติหักแสงที่ผ่านเข้าไปให้ลู่เข้าหรือถ่างออกได้, แก้วตา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 1079)

แลน (LAN : local area network) - แลนด์ (land)

“แลน” (LAN : local area network) หมายถึง น. เครือข่ายเฉพาะที่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2549 : 115) ส่วน “แลนด์” (land) หมายถึง ก. ดะพื้น, ถึงพื้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 169)

วิก (week) - วิก (wig)

“วิก” (week) หมายถึง น. สถานที่จัดมหรสพ มีการแสดงลิเก ฉายภาพยนตร์ เป็นต้น, สถานีโทรทัศน์ ส่วน “วิก” (wig) หมายถึง น. ผมปลอม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 114)

สปีช (speech) - สปีด (speed)

“สปีช” (speech) หมายถึง น. คำปราศรัย, สุนทรพจน์ ส่วน “สปีด” (speed) หมายถึง น. ความเร็ว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 278 - 279)

สไลซ์ (slice) - สไลด์ (slide)

“สไลซ์” (slice) หมายถึง ก. เฉือนเป็นแผ่น บาง ๆ, แฉลบ ส่วน “สไลด์” (slide) หมายถึง น. แผ่นฟิล์มสำหรับถ่ายภาพอย่างหนึ่ง ซึ่งไม่มีการกลับสลับบนแผ่นฟิล์มอย่างฟิล์มธรรมดา (มติชน, 2547 : 845)

สวีต (suite) - สวีต, สวีต (sweet)

“สวีต” (suite) หมายถึง น. ห้องชุด (ของโรงแรม) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 276) ส่วน “สวีต” “สวีต” (sweet) หมายถึง ก. คบอย่างเป็นคู่รัก, ว. หวานชื่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554 : 107)

แอปปลาย (apply) - แอปปลายด์ (applied)

“แอปปลาย” (apply) หมายถึง ก. สมัคร ส่วน “แอปปลายด์” (applied) หมายถึง ก. ใช้, ประยุกต์, ประยุกต์ใช้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 107)

เฮิร์ต (hurt) - เฮิร์ตซ์ (hertz)

“เฮิร์ต” (hurt) หมายถึง ก. ทำร้ายจิตใจ, เศร้าเสียใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 184) ส่วน “เฮิร์ตซ์” (hertz) หมายถึง น. หน่วยวัดความถี่ใช้สัญลักษณ์ Hz 1 เฮิร์ตซ์ มีค่าเท่ากับ 1 ไซเคิลต่อวินาที (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 1447)

2. การพ้องเสียงคำที่เกิดจากการตัดคำ

ภาษาไทยนำคำยืมเดิมมาเปลี่ยนรูปโดยการตัดเสียงบางพยางค์จนเกิดการพ้องเสียงคำยืมคำอื่นที่ไม่ได้ตัดเสียงพยางค์ แบ่งได้ดังนี้

2.1 คำยืมตัดเสียงพยางค์หน้า เป็นการตัดเสียงพยางค์หน้าคำยืมหนึ่งคำ หรือตัดเสียงพยางค์หน้าทั้งหมด จนเหลือเพียงพยางค์สุดท้าย ทำให้เกิดการพ้องเสียงกับคำยืมคำอื่น แบ่งเป็น

2.1.1 คำยืมตัดเสียงพยางค์หน้าพ้องเสียงกับคำยืมที่ไม่ได้ตัดเสียงพยางค์ เป็นการตัดเสียงพยางค์หน้าคำยืมพยางค์แรกหรือพยางค์หน้าทั้งหมด จนทำให้เกิดคำพ้องเสียงกับคำยืมอื่นที่ไม่ได้ตัดเสียงพยางค์ ดังนี้

“ไซ์ต์” (excite) พ้องเสียงกับคำว่า ไซ์ซ์ (size) และ ไไซด์ (side)

“ไซ์ต์” ตัดเสียงพยางค์หน้าจากคำว่า excite หมายถึง ก. ตื่นเต้นมาก พ้องเสียงกับคำว่า “ไซ์ซ์” (size) หมายถึง น. ขนาด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 66) และ “ไไซด์” (side) หมายถึง ว. ข้าง, ริม (มติชน, 2547 : 294)

เหลส (stainless) พ้องเสียงกับคำว่า เลซ (lace) เลด (lead) และ เลต, เหลต (late)

“เหลส” ตัดเสียงพยางค์หน้าจากคำว่า stainless หมายถึง น. สร้อยคอหรือสร้อยข้อมือ ทำด้วยโลหะสีขาวหรือทองส่วนหนึ่งมีลักษณะเป็นแผ่นแบน ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 167) พ้องเสียงกับคำว่า “เลซ” (lace) ซึ่งมีความหมายเดียวกับคำว่า “เหลส” (stainless) หมายถึง น. สร้อยข้อมือมีแถบโลหะหนา (มติชน, 2543 : 181) รวมถึงพ้องเสียงกับคำว่า “เลด” (lead) หมายถึง น. แผ่นตะกั่วหรือกระดาดแข็งที่คั่นแถวตัวพิมพ์ตะกั่วระหว่างบรรทัด (มติชน, 2547 : 784) และพ้องเสียงกับคำว่า “เหลต” (late) หมายถึง ก. มาสาย, ล่าช้า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 167)

โหลด (download) พ้องเสียงกับคำว่า โหลด (load)

“โหลด” ตัดเสียงพยางค์หน้าจากคำว่า download หมายถึง ก. ดึงข้อมูลมาไว้ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น พ้องเสียงกับคำว่า “โหลด” (load) หมายถึง ก. เตี้ย, บรรจุ, บรรทุก, ปรับให้เตี้ยลง (ใช้กับรถ), ทำให้ต้องแบกภาระ, ภาระงาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554 : 124)

คำยืมทั้งหมดตัดเสียงพยางค์หน้าจนเกิดการพ้องเสียง เป็นการตัดเสียงพยางค์หน้าคำยืมทั้งหมด เหลือเพียงพยางค์สุดท้ายในคำยืมนั้น จนทำให้

เกิดคำพ้องเสียงกับคำอื่นที่ตัดเสียงพยางค์หน้าคำยืมทั้งหมด เหลือเพียงพยางค์สุดท้ายในคำยิมนั้นเช่นกัน ดังนี้

จิ้น (imagine) - จิ้น (vergin)

“จิ้น” คำแรกตัดเสียงพยางค์หน้าจากคำว่า imagine หมายถึง น. นักฝัน นักสร้างภาพ, ก. คิดเพื่อฝัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 42) ส่วน “จิ้น” คำที่สองตัดเสียงพยางค์หน้าจากคำว่า vergin หมายถึง ก. ยังเป็นสาวบริสุทธิ์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 27)

นอย (annoy) - นอย (paranoid)

“นอย” คำแรกตัดเสียงพยางค์หน้าจากคำว่า annoy ก. แสดงอารมณ์หงุดหงิดหมายถึง ส่วน “นอย” คำที่สองตัดเสียงพยางค์หน้าจากคำว่า paranoid หมายถึง ก. วิตกังวล, ประสาท (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 65)

คำยืมตัดเสียงพยางค์หลัง เป็นการตัดเสียงพยางค์หลังคำยืมหนึ่งคำ จนเกิดการพ้องเสียงกับคำยืมคำอื่น แบ่งเป็น

คำยืมตัดเสียงพยางค์หลังพ้องเสียงกับคำยืมที่ไม่ได้ตัดเสียงพยางค์ ดังนี้

ก๊อป (copy) พ้องเสียงกับคำว่า กอล์ฟ (golf)

“ก๊อป” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า copy หมายถึง ก. ลอกเลียนแบบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 7) พ้องเสียงกับคำว่า “กอล์ฟ” (golf) หมายถึง น. กีฬานิตหนึ่งใช้ไม้ตีลูกกลมผ่านพื้นที่ขวางกั้นที่เตรียมไว้ให้มีลักษณะต่าง ๆ กัน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 90)

ก๊าด (kerosene) พ้องเสียงกับคำว่า ก๊าซ (gas) การ์ด (card) และ การ์ด (guard)

“ก๊าด” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า kerosene หมายถึง น. เรียกน้ำมันชนิดหนึ่งที่ใช้

จุดไฟตะเกียง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 112) พ้องเสียงกับคำว่า “ก๊าซ” (gas) หมายถึง น. อาหารธาตุ, ลมที่มีกลิ่นเหม็น (มติชน, 2547 : 77) “การ์ด” (card) หมายถึง น. บัตรเชิญในโอกาสต่าง ๆ, เครดิตการ์ด, คีย์การ์ด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 10) และ “การ์ด” (guard) หมายถึง น. พนักงานตรวจตัวบนรถไฟ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 11)

คิว (cubic) พ้องเสียงกับคำว่า คิว (cue) และ คิว (queue)

“คิว” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า cubic หมายถึง น. ลูกบาศก์เมตร, ลูกบาศก์ฟุต พ้องเสียงกับคำว่า “คิว” (cue) หมายถึง น. ไม้ยาวสำหรับใช้เล่นบิลเลียดหรือสเนกเกอร์ และ “คิว” (queue) หมายถึง น. แถวตามลำดับก่อนหลัง, ช่วงเวลาตามลำดับก่อนหลัง, สถานที่ที่พาหนะรับส่งผู้โดยสารออกตามลำดับ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 34)

คีย์ (key person) และ คีย์ (key signature) พ้องเสียงกับคำว่า คีย์ (key)

“คีย์” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า key person หมายถึง น. บุคคลสำคัญ หากขาดไปอาจทำให้งานไม่ประสบความสำเร็จ ส่วน “คีย์” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า key signature หมายถึง น. ระดับเสียงดนตรี พ้องเสียงกับคำว่า “คีย์” (key) หมายถึง ก. ป้อนข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์, คำเฉลยของข้อสอบหรือแบบฝึกหัด, ส่วนของแป้นของเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดที่กดแล้วเกิดเสียง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 20)

เซลส์ (salesman) พ้องเสียงกับคำว่า เซล (sale) เซลส์ (sales, sale) และ เซลล์ (cell)

“เซลส์” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า salesman หมายถึง น. พนักงานขาย,

ผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายขายหรือฝ่ายการตลาด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 42) พ้องเสียงกับ คำว่า “เซล” (sale) หมายถึง ก. ขายลดราคา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 42) หรือ “เซลส์” (sales, sale) หมายถึง ก. ขายสินค้าลดราคาเป็นพิเศษโดยกำหนดช่วงเวลาไว้ (มติชน, 2547 : 292) และ “เซลล์” (cell) หมายถึง น. หน่วยชีวิตที่เล็กที่สุด, อุปกรณ์ผลิตไฟฟ้าซึ่งใช้ปฏิกิริยาเคมีในการเปลี่ยนพลังงานในสารเคมีให้เป็นพลังงานไฟฟ้า เช่น ถ่านไฟฉาย ถ่านการระดม และแบตเตอรี่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 404)

โปร (propaganda) โปร (probation) โปร (professional) โปร (project) และ โปร (promotion) พ้องเสียงกับคำว่า โปร (pro)

“โปร” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า propaganda หมายถึง ก. สนับสนุนเข้าข้าง (มติชน, 2543 : 128) “โปร” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า probation หมายถึง ก. อยู่ในเงื่อนไข, อยู่ในข้อแม้ (มติชน, 2547 : 574) “โปร” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า professional หมายถึง น. ผู้มีความสามารถในระดับมืออาชีพ, ครูสอนกอล์ฟ “โปร” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า project หมายถึง น. คนที่หมายตาจะจับเป็นแพน และ “โปร” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า promotion หมายถึง น. การส่งเสริมการขายที่มีการลดแลกแจกแถม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 81) พ้องเสียงกับ คำว่า “โปร” (pro) หมายถึง ก. ชอบมาก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 81)

มอร์ส (Morse code) พ้องเสียงกับคำว่า มอสส์ (moss)

“มอร์ส” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า Morse code หมายถึง น. รหัสสัญญาณสั้นยาวใช้แทนตัวอักษรเพื่อสื่อสารโดยทางโทรเลข พ้อง

เสียงกับคำว่า “มอสส์” (moss) หมายถึง น. พืชจำพวกตะไคร่น้ำมีสีเขียว เกิดตามดินหรือหินที่ชุ่มชื้น (มติชน, 2547 : 668)

สเกต (roller skate) พ้องเสียงกับคำว่า สเก็ตซ์ (sketch)

“สเกต” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า roller skate หมายถึง น. ที่สวมเท้าทำด้วยโลหะมีล้อเล็ก ๆ ใช้สวมเวลาเล่นสเกต, ชื่อการเล่นอย่างหนึ่งที่ผู้เล่นต้องสวมสเกตวิ่งไปมาบนพื้นเรียบ ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 1153) พ้องเสียงกับคำว่า “สเก็ตซ์” (sketch) หมายถึง ก. ร่างภาพ, ร่างโครงคร่าว ๆ (มติชน, 2547 : 829)

อาร์ต (art paper) พ้องเสียงกับคำว่า อาร์ต (art)

“อาร์ต” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า art paper หมายถึง น. กระดาษมัน หนา เนื้อดี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 1408) พ้องเสียงกับ คำว่า “อาร์ต” (art) หมายถึง น. ศิลปะ (มติชน, 2547 : 971)

แอด (advertising, ad) พ้องเสียงกับคำว่า แอด (add)

“แอด” ตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า advertising หมายถึง น. โฆษณา, คำโฆษณา พ้องเสียงกับคำว่า “แอด” (add) หมายถึง ก. เพิ่มเติม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ข. : 8, 10)

2.2.2 คำยืมทั้งหมดตัดเสียงพยางค์หลังจนเกิดการพ้องเสียง ดังนี้

แอร์ (air conditioner) - แอร์ (air - hostess)

“แอร์” คำแรกตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า air conditioner หมายถึง น. เครื่องปรับอากาศ ส่วน “แอร์” คำที่สองตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า air - hostess หมายถึง น.

พนักงานผู้หญิง มีหน้าที่บริการผู้โดยสารบนเครื่องบิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2552 ก. : 145)

โอ (O.K., okay) - โอ (O.T. : overtime)

“โอ” คำแรกตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า O.K., okay หมายถึง ก. อยู่ในเกณฑ์ดี, เห็นด้วย, ตกลง ส่วน “โอ” คำที่สองตัดเสียงพยางค์หลังจากคำว่า O.T. : overtime หมายถึง น. เงินค่าแรงที่ได้รับจากการทำงานล่วงเวลา, งานที่ทำนอกเวลาปกติ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 181 - 182)

อภิปราย

“คำยืมพ้องเสียง” เดิมทีคำยืมภาษาอังกฤษนั้นออกเสียงแตกต่างกันเล็กน้อย แต่ผู้ใช้ภาษาไทยออกเสียงคำยืมเหมือนกันจนเกิดการพ้องเสียงคำยืม โดยคำยืมส่วนใหญ่มีลักษณะการเขียนทั้งตัวอักษรไทยและโรมัน รวมถึงความหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถโยงหาความสัมพันธ์ของคำยืมพ้องเสียงนั้นได้ดังนี้

1. ด้านเสียงตัวสะกดเหมือนกัน เนื่องจากระบบเสียงพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดของคำยืมบางเสียงไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย จึงทำให้ผู้ใช้ภาษาไทยต้องออกเสียงคำยิมนั้นตามเสียงมาตราตัวสะกดในภาษาไทย จึงทำให้เกิดคำยืมพ้องเสียง ดังนี้

1.1 ออกเสียงมาตราตัวสะกดเป็น “แม่กด” ได้แก่ คอร์ด (chord) - คอร์ด (court) โค้ด (code) - โค้ช (coach) ชาร์จ (charge) - ชาร์ต (chart) ชีต (sheet) - ชีส (cheese) ซอร์ซ (source) - ซอส (sauce) แทสต์ (taste) - แทสต์ (test) แทสเตอร์ (taster) - แทสเตอร์ (tester) บูต (boot) - บูธ (booth) โบท, โบ๊ต (boat) -

โบ๊ธ (both) เบส (base) - เบส (bass) โพส (pose) - โพสต์ (post) แฟลช (flash) - แฟลต (flat) มอร์ส (Morse code) มอสส์ (moss) สเกต (roller skate) สเก็ตช์ (sketch) สปอต (spot) - สปอร์ต (sport) สปีช (speech) - สปีด (speed) แอ็ด (advertising, ad) แอ็ด (add) เอิร์ท (hurt) - เอิร์ทซ์ (hertz)

นอกจากนี้ยังพบคำยืมพ้องเสียงที่มีมาตราตัวสะกดแม่กดมากกว่าหนึ่งคำ ดังนี้

ก๊าด (kerosene) - ก๊าซ (gas) การ์ด (card) และ ก้ารด (guard)

เหลส (stainless)- เลซ (lace) เลด (lead) และ เลต, เหลต (late)

จากลักษณะคำยืมพ้องเสียงดังกล่าวเห็นได้ว่า ตัวสะกดที่ปรากฏในอักษรโรมันเขียนแตกต่างกันทั้งสิ้น เช่นเดียวกับด้านการเขียนตัวสะกดการันต์ในอักษรไทย แต่ภาษาไทยออกเสียงตัวสะกดมาตราแม่กดทั้งหมด เนื่องจากเสียงพยัญชนะท้ายคำยืมหากเทียบกับพยัญชนะภาษาอังกฤษตามหลักเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน (2535 : 19-24) แล้ว มีหลักการเขียนตัวสะกดท้ายคำเป็นอักษรไทยดังนี้

สปีด (speed) /-d/ เทียบตัว “-ด”

ชีต (sheet) /-t/ เทียบตัว “-ต”

เบส (bass) /-s/ เทียบตัว “-ส”

ซอร์ซ (source) /-ce/ เทียบตัว “-ซ”

โค้ช (coach) /-ch/ แฟลช (flash) /-sh/ เทียบตัว “-ช”

ชาร์จ (charge) /-ge/ เทียบตัว “-จ”

บูธ (booth) โบ๊ธ (both) /-th/ เทียบตัว “-ท” แต่พจนานุกรมคำใหม่ ฉบับราชบัณฑิตยสถานใช้เทียบตัว “-ธ”

จากตัวอย่างดังกล่าวเห็นได้ว่า เสียงพยางค์ท้ายคำยืมที่ใช้อักษรโรมัน /-d/ มีลักษณะ

การเขียนและการออกเสียงคล้ายกับตัวสะกดมาตราแม่กดในภาษาไทยมากที่สุด ดังคำว่า สปีด (speed) แอ๊ด (advertising, ad) แอ๊ด (add) และหากนำอักษรไทยที่เทียบเสียงตัวสะกดกับคำยืมดังกล่าวคือ “-ต” “-ส” “-ช” “-จ” “-ธ” และ “-ซ” มาเทียบเสียงกับคำต่าง ๆ ที่ใช้ในภาษาไทย เช่น รัตน์ รส ราช กาจ พุฑ ตามลำดับ ส่วนอักษรตัวสะกด “-ช” มักพบในคำยืม เช่น พืชชา ก๊าซ ล้วนเป็นเสียงแม่กดทั้งสิ้น

ออกเสียงมาตราตัวสะกดเป็น “แม่กบ” ได้แก่ กีบ (clip) - กิ๊ฟต์ (gift) เซ็ป (shape) - เซ็ฟ (chef) เซ็ฟ (safe) - เซ็ฟ (save) ม็อบ (mob) - ม็อบ (mop) เสียงพยัญชนะท้ายคำยืม /-b/ เทียบตัว “-บ”, /-p/ เทียบตัว “-ป”, /-f/ และ /-v/ เทียบตัว “-ฟ” ซึ่งพยัญชนะท้ายตัว “-บ” “-ป” และ “-ฟ” เป็นเสียงแม่กบในภาษาไทย เช่น สิบ บาบ กราฟ (ตัวสะกด “-ฟ” มักเป็นคำยืม) เป็นต้น

ออกเสียงมาตราตัวสะกดเป็น “แม่กก” ได้แก่ ช็อก (shock) ชอล์ก (chalk) วิก (week) - วิก (wig) เสียงพยัญชนะท้ายคำยืม /-k/ /-g/ เทียบตัว “-ก” ออกเสียงเป็นแม่กก เช่น นก นาค เป็นต้น

คำยืมที่ออกเสียงมาตราตัวสะกดแม่กดแม่กบ และแม่กกข้างต้น แสดงให้เห็นได้ว่า คำยืมมาตราตัวสะกดแม่กดได้ปรากฏเป็นคำยืมพ้องเสียงจำนวนมากที่สุด เช่นเดียวกับภาษาไทยที่ใช้เสียงพยัญชนะท้ายแม่กดแทนตัวอักษรมากที่สุดถึง 16 ตัว ดังนี้ “-ด” (รด) “-ส” (รส) “-ถ” (รถ) “-ฐ” (รัฐ) “-ต” (รัตน์) “-ศ” (รัศมี) “-จ” (วจน) “-ช” (วรราช) “-ฏ” (วัฏ) “-ฒ” (พุมิ) “-ธ” (พุธ) “-ท” (พุท) “-ฎ” (กฎ) “-ซ” (กซ) “-ฑ” (ครุฑ) “-ซ” (มักเป็นคำยืม เช่น ก๊าซ) จึงทำให้มาตราตัวสะกดแม่กดมีคำพ้องเสียงในภาษาไทย

เป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำบาลีสันสกฤตในภาษาไทย เช่นเดียวกับคำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในภาษาไทยก็เกิดการพ้องเสียงคำยืมเสียงตัวสะกดแม่กดเป็นจำนวนมากดังกล่าว ส่วนพยัญชนะไทยที่เป็นเสียงมาตราตัวสะกดแม่กกมี 4 ตัว ดังนี้ “-ก” (ปาก) “-ข” (เลข) “-ค” (นาค) “-ฌ” (เมฆ) และแม่กบมี 5 ตัว ดังนี้ “-บ” (กบ) “-ป” (บาป) “-ฟ” (ภาพ) “-ภ” (ลาภ) “-พ” (มักเป็นคำยืม เช่น กราฟ) ซึ่งพบเป็นจำนวนไม่มากในคำยืมพ้องเสียงจากตัวอย่างดังกล่าว ฉะนั้นคำยืมบางคำที่มีเพียงหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายต่างกัน เมื่อออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายตามระบบเสียงในภาษาไทยทำให้เกิดการพ้องเสียงคำยืม โดยปรากฏหน่วยเสียงพยัญชนะเสียงท้ายมาตราตัวสะกดแม่กดมากที่สุด ซึ่งเหมือนกับคำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยก็ทำให้เกิดคำพ้องเสียงได้เช่นเดียวกับคำยืมภาษาอังกฤษ ดังคำว่า “รด” “รส” “รถ” เป็นต้น

การตัดเสียงตัวสะกดโดยใส่เครื่องหมายทัณฑฆาต (̣) เป็นอีกลักษณะหนึ่งที่ทำให้เกิดการพ้องเสียงคำยืมในภาษาไทยได้เช่นกัน เนื่องจากระบบเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยมีเพียงเสียงเดียว ขณะที่คำยืมมีทั้งออกเสียงพยัญชนะท้ายหนึ่งเสียงหรือมากกว่าหนึ่งเสียง เมื่อภาษาไทยนำคำยืมที่พยัญชนะท้ายสามารถออกเสียงได้มากกว่าหนึ่งเสียงมาใช้ จึงจำเป็นต้องตัดออกเสียงหนึ่งโดยเลือกเสียงพยัญชนะท้ายเสียงแรกในการออกเสียง แล้วใส่เครื่องหมายทัณฑฆาต (̣) พยัญชนะท้ายตามมา เพื่อให้ออกเสียงได้สะดวกตามระบบเสียงภาษาไทย จึงทำให้เกิดคำยืมพ้องเสียงกับพยัญชนะท้ายที่ออกเพียงเสียงเดียว ดังนี้

เซ็น (sign) - เซ็นต์ (cent) - เซ็นต์ (saint) จอย (joy) - จอยน์ (join) แบน (ban) -

แบนด์ (band) ฟิว (feel) - ฟิวส์ (fuse) เลน (lane) - เลนส์ (lens) แลน (LAN : local area network) - แลนด์ (land) แอปพลาย (apply) - แอปพลายด์ (applied) และ เซล (sale) - เซลล์ (sales, sale) เซลล์ (cell) เซลล์ (salesman)

ในทางตรงกันข้ามกรณีที่หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายคำยืมมีมากกว่าหนึ่งเสียง โดยมีหน่วยเสียง “ร” /r/ หรือ “ล” /l/ เป็นเสียงแรกจะถูกตัดเสียงออกโดยการใส่เครื่องหมายทัณฑฆาต (๖) แล้วออกเสียงหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายตัวถัดมาแทน เนื่องจากระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยไม่มีเสียง “ร” /r/ หรือ “ล” /l/ เหมือนกับคำยืม จึงทำให้เกิดคำพ้องเสียงคำยืมในภาษาไทยได้เช่นกัน ได้แก่ คอร์ด (chord) - คอร์ด (court) ชาร์จ (charge) - ชาร์ต (chart) เป็นต้น

2. ด้านสระ ในภาษาอังกฤษไม่มีระบบเสียงสั้นยาวเป็นคู่เทียบเสียงที่แยกแยะความหมายได้เหมือนกับภาษาไทย เช่น คำว่า ดี-ตี ปะ-ปา แต่เสียงสระสั้นยาวในภาษาอังกฤษจะเป็นลักษณะเฉพาะที่เกิดกับหน่วยเสียงสระบางหน่วยเสียงเท่านั้น เช่น หน่วยสระเดี่ยวเสียงสั้น pit /ɪ/ และ หน่วยสระเดี่ยวเสียงยาว been /i:/ (นันทนา รณเกียรติ, 2555 : 56) แต่ภาษาไทยกลับใช้เป็นสระเสียงเดียวกัน จึงทำให้เกิดคำยืมพ้องเสียงในภาษาไทย เช่น วิก (week) - วิก (wig) โดยคำว่า วิก (week) ควรออกหน่วยเสียงสระยาว /i:/ มากกว่าหน่วยเสียงสระสั้น /ɪ/ ดังกล่าว ทั้ง ๆ ที่หน่วยเสียงสระสั้นยาวนี้มีอยู่ในระบบเสียงภาษาไทย แต่ผู้ใช้ภาษาไทยกลับใช้เป็น “วิก” เป็นหน่วยเสียงสระสั้นทั้งสองคำ จึงทำให้เกิดคำพ้องเสียงคำยืมในภาษาไทยดังกล่าว

3. ด้านคำพ้อง คำยืมพ้องเสียงที่นอกจากเสียงเหมือนกันแล้ว ตัวอักษรไทยก็เขียนสะกดการันต์เหมือนกัน จึงทำให้เกิดคำยืมขึ้น

พ้องรูปและพ้องเสียงในภาษาไทย ซึ่งต้องพิจารณาคำยืมที่เขียนด้วยตัวอักษรโรมันในเครื่องหมายวงเล็บ หรือบริบทของกลุ่มคำหรือประโยค จึงสามารถทราบความหมายของคำยืมนั้นได้ ดังนี้

คำยืมพ้องรูปและเสียงในภาษาไทยเป็นคู่ได้แก่ ก๊อก (cock) - ก๊อก (cork) แก๊ป (cap) - แก๊ป (gap) จิ้น (imagine) - จิ้น (vergin) นอย (annoy) - นอย (paranoid) สวีต (suite) - สวีต (sweet) โหลด (download) - โหลด (load) อาร์ต (art paper) - อาร์ต (art) แอร์ (air conditioner) - แอร์ (air - hostess) และโอ (O.K., okay) - โอ (O.T. : overtime)

คำยืมพ้องรูปและเสียงในภาษาไทยเป็นสาม คิว (cubic) - คิว (cue) - คิว (queue) และ คีย์ (key person) - คีย์ (key signature) - คีย์ (key)

คำยืมพ้องรูปและเสียงในภาษาไทยเป็นหก เป็นการคำพ้องเสียงคำยืมที่ปรากฏในภาษาไทยมากที่สุด คือ โพร (pro) โพร (probation) โพร (professional) โพร (project) โพร (promotion) และ โพร (propaganda)

นอกจากนี้ คำภาษาอังกฤษเดิมใช้เป็นคำพ้องเสียงและภาษาไทยก็ได้นำมาใช้เป็นคำยืมพ้องเสียงเช่นกัน แต่มีรูปเขียนที่แตกต่างกัน ดังคำว่า “เช็ก” (check) หมายถึง ก. ตรวจสอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 57) และ “เช็ค” (cheque) หมายถึง น. หนังสือตราสารซึ่งบุคคลหนึ่ง เรียกว่าผู้สั่งจ่าย สั่งธนาคารให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งเมื่อทวงถามให้แก่อีกบุคคลหนึ่งหรือให้ใช้ตามคำสั่งของอีกบุคคลหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับเงิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 387) (Oxford, 2011 : 244) เป็นต้น

4. ด้านการออกเสียงคำควบกล้ำ ก็เป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่ง ที่ทำให้คำยืมที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำพ้องเสียงกับคำยืมที่ไม่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ เนื่องจากลักษณะการพูดของคนไทยไม่นิยมออกเสียง “ร” หรือคำควบกล้ำดังที่เรื่องเดช ปันเขื่อนขันธ์ (2552 : 67) ให้ความเห็นการออกเสียงพยัญชนะ “ร” และ “ล” ของคนไทยสรุปได้ว่า คนไทยออกเสียงควบกล้ำได้อย่างสนิทที่สุดคือ กว-คว-ขว- เช่น กวาดคว้น ขวาง ส่วนหน่วยเสียงพยัญชนะ “ร” /r/ และ “ล” /l/ คนไทยส่วนใหญ่ยังออกเสียงไม่สนิท เช่น “แบน” (ban) เป็น “แบนด์” (band) ซึ่งสามารถฟังกันรู้เรื่อง ไม่เกิดการเข้าใจผิดเพราะเหตุที่พูดเสียงคำควบกล้ำไม่ชัด ดังนั้น คำควบกล้ำหรือหน่วยเสียง “ร” /r/ “ล” /l/ มีอยู่เฉพาะภาษาเขียนเท่านั้น

ผู้ใช้ภาษาไทยจึงนำคำยืมมาใช้ในภาษาพูดที่ไร้หน่วยเสียง “ร” /r/ และ คำควบกล้ำที่มีหน่วยเสียง “ร” /r/ จนเกิดการพ้องเสียงคำยืมในภาษาไทย ซึ่งผู้เขียนไม่ได้จัดคำต่อไปนี้ไว้ในลักษณะการใช้คำยืมแบบคำพ้องเสียง เนื่องจากรูปคำยืมที่มีตัว “ร” และคำควบกล้ำตัว “ร” อาจมีผู้ใช้ภาษาไทยบางคนออกเสียงได้อย่างชัดเจน แต่หยาบยกขึ้นมาตั้งเป็นข้อสังเกตว่า หากคำยืมเหล่านี้ไม่ได้ออกเสียงคำควบกล้ำ หรือแปลงเสียง “ร” เป็น “ล” แล้ว อาจทำให้เกิดคำยืมพ้องเสียงได้ โดยที่ไม่ได้เกิดข้อผิดพลาดทางการสื่อสารเช่นเดียวกับภาษาไทย ดังนี้

4.1 ตัดเสียงคำควบกล้ำ “ร” ได้แก่ คำว่า “แบนด์” (band) อาจออกเสียงเป็น “แบน” ตามคำยืมพ้องเสียงว่า “แบน” (ban) หรือ “แบนด์” (band) ก็ได้

4.2 ตัดเสียงคำควบกล้ำ “ล” ได้แก่ “ไฟลท์” (flight) อาจออกเสียงเป็น “ไฟท์”

(fight) “เบลอร์” (blur) อาจออกเสียงเป็น “เบอร์” (number) “แพลน” (plan) อาจออกเสียงเป็น “แพน” (pan)

4.3 แปลงเสียง “ร” เป็น “ล” ได้แก่ “ร็อก” (rock) อาจออกเสียงเป็น “ล็อก” (lock) “เรต” (rate) อาจออกเสียงเป็น “เลต” (late) ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม คำยืมเดิมมีคำควบกล้ำ แต่ภาษาไทยได้ตัดเสียงหน่วยเสียงคำควบกล้ำออกไปอย่างชัดเจน ดังเช่นคำว่า “ก๊ิบ” (clip) หมายถึง น. ที่หนีบผม จึงทำให้เกิดคำพ้องเสียงกับ “ก๊ิฟต์” (gift) แต่หากผู้ใช้ภาษาไทยออกเสียงว่า “คลิบ” (clip) ไม่ได้เป็นคำพ้องเสียงกับ “ก๊ิฟต์” (gift) และไม่ได้พ้องความหมายกับ “ก๊ิบ” (clip) แต่อย่างใด ทว่า “คลิบ” (clip) หมายถึง น. ที่หนีบกระดาษ หรือใช้ “คลิบ” (clip) เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ตัดจากคำว่า video clip หมายถึง น. ภาพเคลื่อนไหวจากภาพยนตร์หรือละครเป็นต้น ที่ตัดเป็นช่วงสั้น ๆ สำหรับดูผ่านคอมพิวเตอร์ เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 30)

สรุปได้ว่า ลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษพ้องเสียงที่ปรากฏในภาษาไทย เกิดจากการเปลี่ยนหน่วยเสียงพยัญชนะ โดยเฉพาะหน่วยเสียงตัวสะกดของภาษาอังกฤษที่ไม่ปรากฏในภาษาไทย เช่น แพลช (flash) – แพลต (flat) ทั้งนี้เพื่อให้เข้ากับระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่มีอยู่ในภาษาไทย รวมถึงการใช้เครื่องหมายทศนิยม (.) เพื่อฆ่าเสียงพยัญชนะท้ายที่มีมากกว่าหนึ่งเสียง ซึ่งไม่มีในระบบเสียงภาษาไทยเช่นกัน ดังคำว่า ชาร์จ (charge) – ชาร์ต (chart) รวมทั้งคำอังกฤษบางคำที่เกิดจากการตัดคำ ทำให้มีลักษณะการเขียนและการพูดเหมือนกัน จนเกิดการพ้องรูปและพ้องเสียงคำยืม

อังกฤษในภาษาไทย เช่น จิ้น [(imagine) น. นักฝัน นักสร้างภาพ, ก. คิดเพื่อฝัน] - จิ้น [(vergin) ก. ยังเป็นสาวบริสุทธิ์] นอกจากนี้ การออกเสียงไว้คำควบกล้ำ “ร” “ล” และการแปลงเสียง “ร” เป็น “ล” มีส่วนทำให้เกิดการพ้องเสียงคำยืมในภาษาไทย แม้ว่าจะเขียนคำภาษาไทยและคำภาษาอังกฤษไม่เหมือนกันก็ตาม เช่น กีบ (clip) - กิฟต์ (gift) ดังกล่าว

อย่างไรก็ตามการพูดสื่อสารคำยืมพ้องเสียงของผู้ใช้ภาษาไทยอาจไม่ได้ส่งผลกระทบทางการสื่อสารที่ทำให้เกิดการสื่อสารล้มเหลวเนื่องจากผู้ใช้ภาษาไทยนิยมใช้คำยืมพ้องเสียงเหล่านั้นเป็นกลุ่มคำ หรือประโยคตามสถานการณ์ต่าง ๆ มากกว่าใช้เป็นคำยืมเพียงคำเดียว ทำให้ผู้ฟังทราบจากบริบทได้ทันทีว่า ผู้พูดต้องการสื่อสารคำยืมพ้องเสียงคำใด อันเป็น

ลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษที่ปรากฏในภาษาไทยอีกลักษณะหนึ่ง

หมายเหตุ

ตัวย่อ ที่ใช้อธิบายในบทความนี้ได้แก่

ก. หมายถึง	คำกริยา
น. หมายถึง	คำนาม
ว. หมายถึง	คำวิเศษณ์

ขอบเขตพื้นที่ให้มากขึ้น โดยศึกษาองค์กรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดระยองทั้งหมด

3. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่มีการบริหารจัดการหรือโครงสร้างหน้าที่ใกล้เคียงกันว่ามีกำลังขวัญ แรงจูงใจ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

References

- Chaikiattitham, Rathchataphol. (2556). **An Analysis and Comparison of English Loan Words in Thai and Chinese**. Chiang Mai: Payap University.
- Matichon. (2547). **Matichon Dictionary of Thai Language**. Bangkok: Matichon.
- Oxford. (2011). **Advanced American Dictionary**. New York: Oxford University Press.
- Pankheunkhat, Ruengdet. (2552). **Thai Linguistics**. Bangkok: Fast Books.
- Phongphiboon, Suthiwong. (2544). **Principles of Thai Language**. Bangkok: Thai Wattanapanich.
- Prasithrathsint, Amara. (2549). **Scrutinize Tri-Thai Episode, First Episode: Language**. Bangkok: Institute of Thai Studies Chulalongkorn University.
- Ronakiat, Nantana. (2555). **English Accents: Phonetics and Phonological Approach**. Bangkok: Thammasat University.
- Royal Institute of Thailand. (2535). **Principles of Borrowed Terms**. Bangkok: Thai Royal Institute. Bangkok: Thai Royal Institute.
- Royal Institute of Thailand. (2549). **Royal Institute Dictionary of Computer and Information Technology Words**. Bangkok: Plan Printing.

- Royal Institute of Thailand. (2552 a.). **Royal Institute Dictionary of New Words Volume II.** Bangkok: Union Ultraviolet.
- Royal Institute of Thailand. (2552 b.). **Foreign Words Used in Thai Lexicon.** Bangkok: Sahamitra Printing and Publishing.
- Royal Institute of Thailand. (2553). **Royal Institute Dictionary of New Words Volume I.** Bangkok: Thana Press.
- Royal Institute of Thailand. (2554). **Royal Institute Dictionary of New Words Volume III.** Bangkok: Union Ultraviolet.
- Royal Institute of Thailand. (2556). **Royal Institute Dictionary 2554 B.E.** Bangkok: Siriwatthana Interprint.